

на пагубонбнагш зміа, и сего соиз дрѹгите смертоносны зміи и дёмыши въ пропасть и везди погрязливи. И сега возвеселившие дѹхомъ, принадамъ на твою благодѣтелната благость, и ти се мола, да мѣ оудостоиш да се рода вторицю соиз бана та стаго крещенїя, каквото се оудостойх да се ѿсватъ чрезъ стаго твоегѡ дѹха, и потверда соиз кроъ та ми и страданїето, стото твоѧ йма, и єдината вѣра въ тебѣ гдѣ и спасъ мое, катио да вѣдемъ достойна да влезна и азъ въ славата твою соиз вищките сты: защото ты и войстини єдинъ стый, и славимъ соиз везначалнаго твоего ф҃ца, и из животворѧщаго дѹха во вѣки вѣковъ.

Такш се молеше ста великомѣнца презъ вищката иощь въ темницата, и въ слѣ-